

# Upptäck din församling

Nacka kyrka • Fisksätra kyrka • Älta kyrka • Forumkyrkan • Sjukhuskyrkan

## KYRKA & POLITIK

Arbete och trygghet

Ekonomi och mening

Kunskap och makt

Identitet och tillhörighet

Sverige och världen

Migration och den faderlöse

Rättvisa och rättfärdighet

Hållbarhet och skapelsen



Svenska  
kyrkan

Nacka  
församling



# KYRKA + POLITIK = SANT

Mitt under sommarens återhämtning och vila drar valrörelsen igång med politiska utspel och slagord där en "ljusnande framtid" besjungs och utlovas – om rösterna läggs i rätt valurna. Och det är ett ansvar att förvalta den demokratiska friheten genom att gå och rösta på det parti som vi tror bäst förvaltar vårt förtroende att påverka samhällsutvecklingen i vårt land.

Kyrkan hade sitt val förra året och vi har inlett en ny mandatperiod med många erfarna och några nya förtroendevalda. Det är alltid bra att ha en blandning av gammalt och nytt även när det gäller kyrkopolitiken.

Men låt oss stanna till lite inför detta ord, kyrkopolitiken. Ibland benämns förtroendevalda i kyrkan som kyrkopolitiker och det är ju alldeles rätt och riktigt eftersom beslut som rör församlingen ska fattas av de som valts att göra det. Det är den demokratiska friheten i såväl det offentliga Sverige som i Svenska kyrkans demokratiska system.

Men emellanåt uppstår debatt kring kyrkans relation till politiken. Man menar då att kyrkan inte ska vara politisk, trots att kyrkopolitik används som benämning på beslutsfattare i Svenska kyrkan.

Och i den ibland upprörda debatten framförs argument om att kyrkan befinner sig på fel sida på vänster-högerskalan, att kyrkan inte ska lägga sig i politiska beslut utan hålla sig till det religiösa arbetet.

Denna uppfattning bygger på ett missförstånd om vad kristen tro och kristet liv är. I själva verket går det inte skilja på tron och handlandet som är en konsekvens av ens tro. Tro och liv hör samman. Kristen tro utmanar oss att älska vår nästa som oss själva, att vårda skapelsen och allt levande. Tron befinner sig därmed ofrånkomligt i det kompetensområde som politiken reglerar. Det är i och för sig inget ovanligt för där befinner sig alla andra människor som också vill förändra samhället och framtiden för våra barn och vår miljö.

Nej kyrkan kommer alltid vara *politisk*. Allt annat skulle innebära att vi bara var en introvert navelskådande kyrka som söker andliga sensationer för vår egen skull.

Men kyrkan kan och ska inte vara *partipolitisk* i den betydelsen att det bara är ett visst parti eller tillhörighet på vänster-högerskalan som definierar vad det är att vara kyrka.

Målkonflikter uppstår såklart också i kyrkopolitiken när värden står mot värden. Det löses som alltid med goda argument och god vilja att föra den goda saken framåt. Det är inte lätt, men någon annan väg finns inte.

Kyrka + politik = sant. Det måste sägas och levas.

Låt oss bevara den spretiga mångfalden i kyrkan även om den ibland är energi- och tidskrävande. Och komma ihåg att vi inte är en åsiktsgemenskap utan en trosgemenskap.

I detta sommarblad har vi reflekterat utifrån några av de politiska Stororden som förekommer i valdebatten och försökt ge åtminstone vår kristna förståelse av de begreppen. Vi är dock väl medvetna om att det finns många andra tolkningar och beskrivningar av dem.

Och när du vill vila från partipolitikens appeller i sommar är du välkommen till våra samlingar i Nacka församling. Det finns alltid en plats för dig. Oavsett din partipolitiska röst i höstens val.

Carl Dahlbäck, kyrkoherde





Jag var fruktansvärt skoltrött efter gymnasiet och ville absolut inte plugga mer. Men efter flera år i arbetslivet kände jag att jag faktiskt behövde studera vidare för att få fler möjligheter i livet. Efter fyra års studier vid Uppsala universitet höjde jag inte bara min lön med flera tusen kronor, jag höjde också mitt självförtroende och fick fler valmöjligheter. Det gav mig en känsla av att ha fått mer makt över mitt liv. Genom min fil. kand-examen, kunde jag nu välja bland fler arbeten och faktiskt få arbeta med sådant jag brann för.

I mitt nuvarande arbete som interreligiös pedagog möter jag både barn, ungdomar och invandrarkvinnor. I Fisksätra, där jag arbetar, har jag mött några av de mest ambitiösa och kloka barn och ungdomar jag någonsin träffat. De har ofta ett imponerande driv och en stark vilja att lyckas. Många av deras föräldrar har flytt från länder där utbildningsmöjligheterna varit begränsade. Därför möter jag tonåringarna vars föräldrar ställer höga krav på dem när det gäller studier och framtida yrkesval.

## ”Därför är kunskap en av de viktigaste vägarna till makt.”

I arbetet *Guds Hus Råd och stöd* leder jag svenskundervisning och en samhällsgrupp. Målet med dessa aktiviteter är att människor i ett socialt utsatt område ska få ökad kunskap om Sverige och vad som sker i världen. Varje måndagsmorgon tittar vi tillsammans på nyheterna. Vi pausar sändningen för att gå igenom svåra ord, men också för att reflektera över det som sägs och på vilket sätt det påverkar våra liv. När förståelsen för nyheterna ökar växer också kunskapen, och det ger i sin tur mer makt i kvinnornas liv. De behöver inte längre leva i ovisshet och känna sig osäkra, utan får genom samtalen en bättre förståelse för vad nyheterna handlar om.

# KUNSKAP & MAKT



I samhällsgruppen jag leder möts både svenskar och invandrare. De som kommit till Sverige får lära sig om sitt nya land, genom ämnen som jul-, valborg- och studentfirande samt andra typiskt svenska traditioner och företeelser. Till hösten kommer vi också att tala om hur valet går till.

Men även svenskarna får ny kunskap och framför allt helt nya perspektiv genom mötet med våra utländska gäster. Ett exempel var när vi uppmärksammade 40-årsdagen av den tragiska olyckan i Tjernobyl. Ukrainarna i gruppen berättade att de i flera veckor inte visste vad som hade hänt efter reaktorolyckan i april 1986. Genom deras berättelser fick svenskarna en inblick i hur katastrofen påverkade människors vardag i Ukraina. Samtidigt fick ukrainarna höra om hur radioaktivt nedfall från Tjernobyl också drabbade delar av Sverige, inte minst längs östkusten.

Samma sak gäller de populära familjeläger som Nacka församling arrangerar. På lägren möts familjer från olika länder och får möjlighet att lära känna varandra. Lägren har inte bara berikat deltagarnas liv, utan också lett till ökad kunskap om varandra och minskat fördomar och rädsla. Vi skapar respekt, och vänskapsband knyts som är ovärderliga.

När jag ser barnen, ungdomarna och kvinnorna i Fisksätra påminns jag om min egen resa. Kunskap förändrar inte allt, men den ger oss fler valmöjligheter, större frihet och mer makt över våra egna liv. Därför är kunskap en av de viktigaste vägarna till makt.

Tina Sundström, Interreligiös pedagog

# HÅLLBARHET OCH SKAPELSEN

Ju mer vi arbetar med hållbarhetsfrågor, desto tydligare blir det för oss att hållbarhet handlar om något större än teknik, statistik och klimatmål. Det handlar om vår relation till skapelsen. På skogen, havet, fågelsången och människan som en del av allt detta. Vi tänker på den värld som vi fått till låns och som vi är satta att vårda.

I Bibelns skapelseberättelse får människan uppdraget att bruka och bevara jorden. Det är ett ansvar som sträcker sig över generationer. Vi är inte ägare av skapelsen, utan förvaltare. Det perspektivet känns viktigare än någonsin i en tid då klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald och miljöförstöring påverkar både människor, djur och natur över hela världen.

Som kyrka har vi ett särskilt ansvar att värna skapelsen, eftersom omsorgen om Guds skapelse är en central del av vår tro. Att värna jorden handlar ytterst om kärlek till Gud, till våra medmänniskor och till kommande generationer.

Samtidigt vet vi att hållbarhet ibland kan kännas överväldigande. Det är lätt att känna att problemen är så

stora att de egna insatserna inte spelar någon roll. Men vi tror att förändring alltid börjar i det lilla – i de val vi gör varje dag. Innan vi köper något nytt kan vi ställa oss frågan om vi verkligen behöver det. När vi planerar en resa kan vi fundera på om det är nödvändigt att ta flyget eller om tåget kan vara ett alternativ. Våra val spelar roll. I hur vi använder jordens resurser, hur vi reser, vad vi konsumerar och hur vi tar hand om de platser där vi lever. Ingen kan göra allt, men alla kan göra något. När många människor väljer det som är mer hållbart får de små handlingarna tillsammans stor betydelse.

I Nacka församling försöker vi på olika sätt bidra till ett mer hållbart samhälle. Det kan handla om att minska vårt klimatavtryck, göra medvetna inköp eller skapa mötesplatser där människor kan samtala om livsstil, ansvar och framtidshopp. Men kanske är det viktigaste att vi hjälper varandra att se sambanden mellan tro och vardag. Att hållbarhet inte bara är en teknisk eller ekonomisk fråga, utan också en andlig.

Kyrkan har genom historien hjälpt människor att se



bortom det som upptar oss för stunden och i stället reflektera över vad som är viktigt på lång sikt. Det behövs också i vår tid. När debatten ofta präglas av motsättningar och kortsiktiga intressen behöver vi påminna oss om det gemensamma ansvar vi delar. Skapelsen tillhör inte bara oss som lever idag. Vi har också ett ansvar för dem som kommer efter oss.

För oss handlar hållbarhet ytterst om hopp. Hoppet att förändring är möjlig. Hoppet att människor kan välja omsorg framför likgiltighet. Och hoppet att skapelsen, trots alla utmaningar, fortfarande bär på en enorm kraft till liv och förnyelse. Att vårda skapelsen är därför inte bara en miljöfråga. Det är en trosfråga. En fråga om vilket arv vi vill lämna efter oss och vilken framtid vi vill vara med och bygga.

Nina Rahm & Johan Lindström,  
medlemmar i Miljöledningsgruppen



# MIGRATION & DEN FADERLÖSE

Att vara flykting är ett tillstånd, lika gammalt som Bibeln. Överallt i Bibelns böcker är människor och folk i rörelse, på flykt. Abraham med familj är de första (1Mos 12:1-3, 2Mos 2:22), som följs av många, ibland till och med en hel befolkning, som när Israels folk flydde från förtrycket i Egypten.

I Fisksätra finns många flyktingar. Några är på flykt från krig, andra från förföljelse och hot. Vissa av oss flyr nog mest från oss själva.

I denna rörliga flyktingström utan ände, är Gud stabiliteten. Gud är "gudarnas gud", "som ger den faderlöse och änkan deras rätt och som älskar invandraren och ger honom mat och kläder. Även ni skall visa invandraren kärlek, ty ni har själva varit invandrare i Egypten" (5Mos 10:17-19). Så säger Gud till oss idag.

Gud står mitt i mänsklighetens alla tragedier, Gud gråter med oss, men är också tydlig: Vi ska inte bara ta emot invandraren, utan till och med älska densamma.

Varför då? Jo, därför att varje individ finns till för att Gud vill det, därför att varje människa är en spegling av det gudomliga: "Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne." (1Mos 1:27).

I varje enskild människa finns alltså en helighet, ett unikt och okränkbart värde. Gud ville uppenbarligen ha varesten av oss, oavsett vem vi är, vad vi gjort eller var vi kommer ifrån. Vem är du eller jag att kränka denna heliga kärlek?

Paulus öppnade kristendomen för alla. Han skriver att bland de döpta är ingen längre "jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus." (Gal 3:28). De döptas gemenskap är alltså en bild av Jesus själv. Här på jorden är vi tillsammans en enda rörlig kropp, Kristi kropp.

Att vara Kristi kropp förpliktigar. Jesus är förebilden. Han som själv var flykting (Matt 2:13) sätter kärleken till "den andra" i centrum. Som kristna ska vi älska vår nästa, inte enbart de som är oss närmast, utan också de vi aldrig tidigare mött. Jesus utvidgar betydelsen; "nästan" är den som är behövande, inte den man har en kulturell eller religiös samhörighet med (Matt 22:39, Luk 10:25-37).

Här hämtar Jesus inspiration från Moseböckerna, de heliga skrifter han själv som jude läste. Här omnämns "änkan, den faderlösa och invandraren" som exempel på de mest socialt och ekonomiskt utsatta. Idag kan vi ha andra exempel, men det kristna kallet att ge röst och styrka åt de mest sårbara gäller nu och alltid.

Tillsammans är vi Kristi kropp, alla på flykt från vårt egentliga hem hos Gud. Tillsammans sätter vi det goda i rörelse, tillsammans tar vi hand om vår nästa. Och vi kan inte misslyckas, för det goda är Gud, Gud som precis som alla andra flyktingar är i ständig rörelse.

Jenny Westling, präst



# IDENTITET & TILLHÖRIGHET

Häromveckan döpte jag två unga vuxna som i samtal inför dopet uttryckt att de mest av allt ville vara med, fullt ut. Jag anade en vilja att förstå sig själv som en del i en gemensam livsväv snarare än som en unik, och kanske ganska ensam, snöflinga. Närmandet till identiteten "att vara kristen" handlade inte om att kräva gudsbevis eller hålla med om precis allt som sägs och händer i en gudstjänst. Det verkade växa ur en längtan efter att få höra till och bidra i en gemenskap med både djupa rötter och spretigt grenverk. Sådan är kyrkan.

Det finns så många uppfattningar om vad det är och ska vara att kalla sig för "kristen". Så många olika sätt som kristen identitet kan uttryckas på. Kultur, värderingar och riter skiljer oss åt, och ibland står kristna på varsin sida av konflikter som skapar djupa sår i vår gemensamma mänsklighet. Det smärta.

Ändå bär jag och många med mig etiketten "kristen" med stor tacksamhet och stolthet.

Den är min allra innersta identitetsmarkör, innanför sådant som "kvinna", "svensk", "förälder". Inte alls som en ram som jag måste hålla mig inom utan som en trygg förankring, en mental ryggrad som står pall när annat svajar. Det är en identitet som gör att jag känner mig hemma i världen, eftersom jag upplever tillvaron som fylld av mening, skönhet och glädje och därför känner ett ansvar att vara varsam med livet självt.

Min kristna identitet får mig att känna samhörighet med människor som till synes är olika mig, att utgå från att den andre kunde ha varit jag. När jag som ung vuxen hamnade på olika platser i världen kunde jag drabbas av hur hemma jag kände mig i ett sammanhang där jag inte alls förstod språket. Tillsammans med människor som sjöng, bad och läste på tamil i södra Indien eller swahili vid Kilimanjaros fot kände mig alldeles hemma. Hoppet, glädjen och allvaret var detsamma som i kyrkan där jag växt upp.

Jag tänker på det en onsdagskväll i maj, när bänkarna i Nacka kyrka är fulla av unga människor som gått församlingens ledarutbildning. I slutet av nattvardsgudstjänsten läser jag välsignelsen, som avslutas med ett av de mest universella kristna begreppen för Gud - i Faderns, Sonens och den heliga Andens namn. Och i bänkarna ser jag plötsligt många händer, nästan synkroniserat, teckna korsets tecken som en osynlig tatuering över den egna kroppen. Ett tecken på att vilja höra till, att bära den mångtydiga identiteten "att vara kristen" just där och då. Och jag hoppas att den där osynliga korsmärkningen ska få bli till livsmod, solidaritetsvilja och glädje i de här unga människornas liv, såsom det blivit i mitt.

Maria Bergstrand, präst



# RÄTTVISA & RÄTTFÄRDIGHET

Jag tror att min syn på rättvisa och rättfärdighet grundlades redan som sexåring, när min pappa fick tjänst inom SIDA och vi flyttade till Etiopien. Där bodde vi i två år. Allt jag lärde mig och upplevde där satte spår och blev en del av grunden för min tro och mitt sätt att tänka och handla som människa, särskilt min människosyn.

Rättfärdighet handlar för mig om att stå i en nära relation till Gud, att leva i harmoni med Gud och skapelsen. Rättvisa innebär för mig att omsätta den tron i handling gentemot mina medmänniskor och samhället i stort. Jag försöker hålla mig nära Jesus, eftersom det ger mig både kraft och mod. Jag tror att Jesus ständigt utmanar oss genom att visa vad sann rättfärdighet är och genom sina handlingar visa vad rättvisa innebär i praktiken. I Bergspredikan uppmanar Jesus sina följare att "hungra och törsta efter rättfärdighet", vilket innebär en djup längtan efter att Guds goda vilja ska ske, i det egna livet såväl som i samhället och världen.

Jag tror inte att någon av egen kraft kan nå fullkomlig rättfärdighet inför Gud. Kanske är rättfärdigheten i stället en

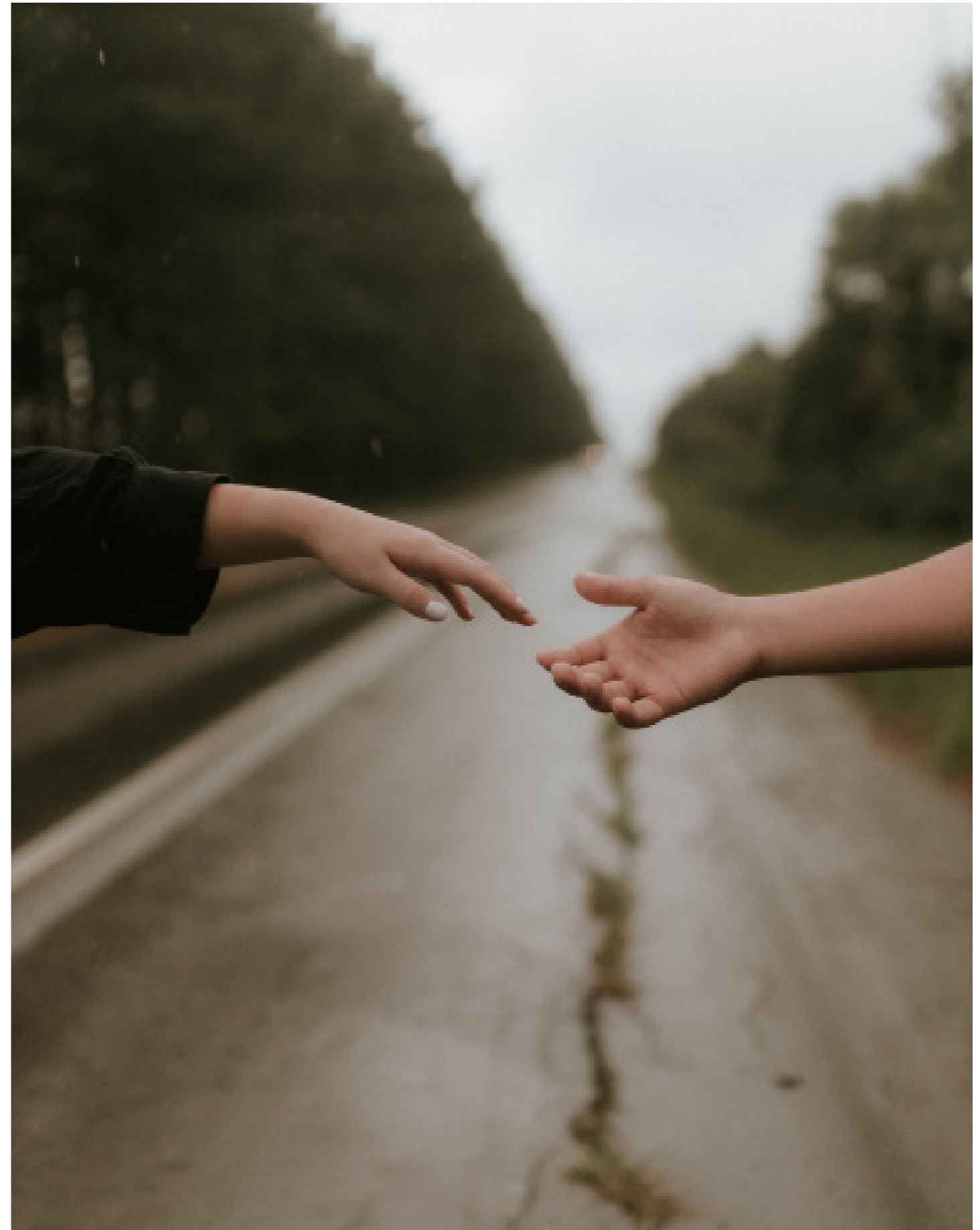
gåva, möjliggjord genom Jesu död och uppståndelse. Det är på korset som rättvisan och kärleken möts, en gränslös inbjudan till förlåtelse och nåd.

Kan det vara så att rättvisa och rättfärdighet i mitt liv är en rörelse inifrån och ut, som våra andetag?

Den som har tagit emot Guds nåd kallas att bli en medarbetare för rättvisa i världen. Vi behöver, som Jesus uppmanade oss, älska vår nästa, arbeta mot förtryck och sträva efter en värld där alla människor, skapade till Guds avbild, behandlas med ovillkorlig värdighet.

Jag är så tacksam över att få arbeta som diakon i sjukhuskyrkan. Där får jag varje dag visa, i ord och handling, att det i varje människa, mitt i utsatthet, sjukdom och sorg, finns nåd och kärlek som ett läkande hjärtslag.

Carolina Magnusson, diakon i Sjukhuskyrkan, Nacka sjukhus



## ARBETE & TRYGGHET



”Hur var det på jobbet i dag?”. Den frågan ställer jag till min fru och hon ställer den till mig. Det händer i princip varje dag och samtalet pågår året runt. I det samtalet får hon möta mig som yrkesperson och jag får möta henne i sin dito. Det ger oss en fördjupad bild av varandra. Och inte minst, det är meningsskapande.

I våra yrkesliv finns möjligheten att dels få bidra till samhället, dels är det en arena där vi får uppleva någonting som annars hade varit stängt för oss. Och det som kanske är det bästa: en arbetsdag levereras till oss utan att vi har gjort särskilt mycket för att den ska komma till. Dagen får mening, just för att det är en arbetsdag.

Som präst vigs man till tjänst och det är klart att när man, som jag, har avlagt prästlöften kanske man har sitt yrke närmare sin personliga identitet. Men även om man inte har ett yrke som kräver vigning, så tror jag att många kan känna igen sig. Vi är, i viss mån, våra yrken.

Lek nu med tanken att din anställning upphör. Att du inte längre har kvar passerkortet eller nycklarna. Att din jobbmail stängs av. Att dina verktyg inte längre är tillgängliga för dig. Att telefonen som ringt dagarna i ända, plötsligt tystnar. Vad blir kvar då?

Många av oss har en plan som skyddar oss ekonomiskt när vi inte längre har ett arbete. En A-kassa, eller så är det en pension som väntar. Men arbete ger inte bara ekonomi. Det ger också mening i våra liv. Ekonomi och mening, tillsammans bygger dessa en slags grundtrygghet. Saknas det ena riskerar vår trygghet att rubbas. Saknas båda är det nästan en garant för att vår känsla av trygghet ska sättas ur spel.

I mitt arbete möter jag ofta människor som har hamnat långt utanför samhället. Gemensamt för dessa människor är avsaknaden av arbete. Vad som sen kommer först, tappad ekonomi eller tappad mening, det ser lite olika ut. Oavsett vilket så slutar avsaknad av arbete så gott som alltid i tappad trygghet.

Arbete och trygghet. Dessa två hänger samman. Att leva ett gott liv i ett sammanhang där man inte känner trygghet är inte möjligt. Den tryggheten kommer inte sällan från känslan att man bidrar. Att man är någon. Att man betyder något. Att man är en aktör, både för och i samhället.

Jag önskar att fler ska kunna ha ett svar på frågan ”Hur var det på jobbet i dag?”. Att fler ska få uppleva samhället från insidan. Att fler ska få känna den trygghet, både via stabil ekonomi och stabilt meningsskapande, som ett arbete ger. Jesus uppväcker döda och förvandlar vatten till vin. Låt honom också kunna göra något åt detta.

Erik Linde, präst



## EKONOMI & MÄNNISKOVÄRDE

I mitt arbete möter jag människor som under en tid prövar sin arbetsförmåga och med stöd tar sig tillbaka till arbetslivet efter lång frånvaro. I församlingen får de arbetsträna med stöd av utbildade handledare och ett arbetslag som respekterar de anpassningar som behöver göras. När dessa personer kommer till oss är det ofta med stor osäkerhet och oro som de kliver in i kyrkan, men längtan efter mening och att få tillhöra ett sammanhang är större och hjälper dem att våga ta steget från isolering och sjukskrivning.

Genom vårt trygga arbetslag och en inlyssnande handledning får varje individ utmanas och uppmuntras att ta nya steg, öka antalet timmar på arbetsplatsen och framför allt återfå känslan av meningsfullhet och stolthet över sina yrkeskunskaper.

Att stå i köket i Forumkyrkan med kocken Per och skära grönsaker eller knåda en deg samtidigt som det småpratats om vardagliga saker kan vara läkande på många sätt. Vårt arbetssätt syftar till att lyfta fram det friska hos varje människa, men självklart byggs också förtroenden under arbetets gång, och jag vet att Per har fått ta emot många berättelser från dem han handleder.

Jag skulle önska att det enbart var en solskenshistoria att berätta om vår arbetsträning, men gång på gång upplever jag en gemensam nämnare hos dem som inte utvecklas som vi hade hoppats, ekonomiska bekymmer. Lång arbetslöshet eller sjukskrivning innebär ofta en svår ekonomisk situation, och det är lätt att hamna i en spiral av skulder, bostadsproblem och utanförskap. Naturligtvis hjälper inget av detta den läkande processen. Forskning visar att ekonomiska problem kan uppta omkring 90 procent av våra tankar – hur ska någon då ha utrymme att lära sig ett yrke och hitta mening i livet?

Jag har fått höra berättelser om människor som väntar på utbetalningar av sjukersättning eller arbetslöshetsersättning och som under den tiden inte har rätt till ekonomiskt bistånd från socialtjänsten. Jag har också mött människor vars sjukdom hindrar dem från att fylla i blanketter korrekt, vilket leder till avslag på ekonomisk ersättning. För någon som har svårt för telefonsamtal eller digitala system är det inte lätt att navigera i vårt samhälle, och det kan tyvärr leda till att ersättning som personen har rätt till uteblir. Samtidigt ska hyran betalas och mat till familjen köpas. Vad är då alternativet? Att låna pengar? Ett lån som sedan kan ta lång tid att betala tillbaka och som ofta växer genom höga räntor.

Den glädje vi i församlingen får dela med dem som arbetstränar hos oss och lyckas hitta sin inre styrka, trygghet och mening, som leder vidare till arbete eller annan sysselsättning, är fantastisk. Vi önskar att alla människor skulle få möjligheten till en tid utan ekonomisk oro, där de får växa, åter känna meningsfullhet och upptäcka sitt eget människovärde.

Anna Hirsch, diakon



# SVERIGE & VÄRLDEN

Under vintern hade jag förmånen att studera religionsdialog och fredsarbete i Indien. Det är ett land som rymmer en komplexitet som är svår att fullt ut förstå. Där ryms enorm rikedom och djup fattigdom, uråldriga traditioner och modern högteknologi, hundratals språk och några av världens största religioner. Indien är motsatsernas land – men också ett land där människor varje dag lever sida vid sida trots stora olikheter.

När jag kom hem till Sverige bar jag med mig många intryck, men framför allt en insikt: världen är mycket närmare oss än vi ofta tror.

I Sverige talar vi ibland om internationella frågor som något avlägset. Krig, klimatförändringar, migration, religiösa konflikter och ekonomiska kriser beskrivs som händelser någon annanstans. Men i verkligheten påverkar världen våra liv varje dag. Det som sker i Mellanöstern, Ukraina, Indien och andra delar av världen får konsekvenser också här i Nacka. Våra samhällen är sammanvävda på ett sätt som tidigare generationer aldrig upplevt.

I Indien blev det tydligt att mångfald inte är ett projekt utan en verklighet. Människor lever och möts dagligen över religiösa, kulturella och sociala gränser. Det sker inte utan kon-

flikter eller spänningar. Men det sker. Och det kräver något av dem som lever där: tålamod, nyfikenhet och en vilja att se människan bakom etiketten.

Den erfarenheten har också något att säga oss i Sverige.

Kyrkan har ett dubbelt uppdrag, att vara lokalt förankrad och samtidigt en del av en världsvid gemenskap. Vi firar gudstjänst i våra kyrkor, men vi delar också ansvar för vår nästa långt utanför Sveriges gränser. Därför kan kyrkan aldrig enbart intressera sig för det som sker här hemma. Att vara kristen innebär att lyfta blicken mot världen.

När Sverige går mot val blir frågor om samhällsgemenskap, ansvar och människovärde särskilt aktuella. Kyrkan har inte till uppgift att tala om för människor hur de ska rösta. Däremot har den ett ansvar att påminna om de värden som bär ett demokratiskt samhälle: varje människas värde, omsorgen om den svage, respekten för den som tänker annorlunda och viljan att söka det gemensamma bästa.

I en tid då motsättningarna ofta får stort utrymme behöver vi också värna mötesplatserna. Platser där människor kan samtala, lyssna och upptäcka att den andre är mer än en åsikt eller en etikett. Kyrkan kan vara en sådan plats.

Från Indien tar jag med mig övertygelsen att fred börjar i mötet med den andre. Inte genom att vi tycker lika, utan genom att vi lär oss leva tillsammans trots våra olikheter.

I en värld som blir allt mer sammanlänkad behöver Sverige världen och världen behöver Sverige. Kyrkan har en viktig uppgift att påminna om vårt gemensamma ansvar för varandra.

Jennifer Schulze, präst



# Musik & Lyrik 2026

Varje torsdag kl 19.00 från 11 juni till 20 augusti i Nacka kyrka.  
Kom gärna kl 18.00 för sommarkvällsfika.



## Musikal i sommarkväll! 11 juni

Upplev mäktig musik från älskade musikaler, såsom *En värsting till syster*, *Les Misérables*, *Kristina från Duvemåla*, *Lejonkungen*, *Jesus Christ Superstar*, *The Wizard of Oz* och *Så som i himmelen*. Älta Cantaton, Charlotte Granberg, Oskar Bien, Anders Wihk, Johan Granström, Johan Löfcraz Ramsey & Johan Borgh.



## På resande fot – pianomusik från när och fjärran 18 juni

En stämningsfull pianokonsert där finskfödda Silja Levander, som firar 10 år i Nacka bjuder på en musikalisk resa genom både Norden och världen. Programmet innehåller verk av Debussy, Englund, Grieg och Albéniz, samt även ett klassiskt crossoverarrangemang av popmusik.



## Spelglädje, sväng och energi 25 juni

Ernebro och Jers tänjer på gränserna för vad deras instrument kan göra och låta som. Akustisk gitarr och munspel har jordnära ljud som många kan relatera till. Emil Ernebros fingerspel på gitarr är i världsklass och Filip Jers har kallats "The Swedish Harmonica Sensation" av internationella musikjournalister. Repertoaren består av låtar från den amerikanska folk- och jazzscenen, poplåtar från 60- och 70-talet och svenska visor.



## Melodies of the Moments 2 juli

Domkyrkoorganisten i Tallinn, Kadri Ploompuu, & Alina Sakaloukaya, mandolin, framför nutida musik av estniska, lettiska, ukrainska och nederländska tonsättare. Ester Mägi, som är starkt påverkad av folkmusik, den jazzinfluerade Ad Wammes, ukrainske kompositören Honcharenko, Pēteris Vasks och den ukrainske Valentin Silvestrov.



## Gershwins Porgy and Bess – en kortversion för jazztrio och berättare 9 juli

George Gershwins opera *Porgy and Bess* är en av 1900-talets stora skatter. Nu sätter vi upp en förkortad version, med en jazztrio bestående av trumpet, gitarr och kontrabas. Föreställningen ger er möjlighet ta del av Gershwins fantastiska musik och samtidigt följa den dramatiska handlingen i ett häfte med text och bilder, ledsagade av en berättare (en av triomedlemmarna). Erik Palmberg, Fredrik Olsson & Mats Dimming.



## Sånger från Revy och Show! 16 juli

Emil Lundqvist och Eric Skarby lotsar er med trygg hand genom revy och showlivet i både Sverige och ute i världen. Låtar som *My Way* och *Send in the clowns* blandas med mer lättsamma stycken och kanske något de komponerat själva, ifrån någon av deras egna revyer.



## Liv eller död i glädje och sorg 23 juli

Ensemble BaraBarock bjuder er med till Italien för att där konfronteras av känslorna i den italienska barocken. Möt tonsättare, såväl kända som mindre kända, kvinnliga som manliga. Emma Fagerström, Yale Tishler, Johannes Rydén & Kerstin Baldwin Sterner.



## Gamla mästare möter nya 30 juli

I denna orgelkonsert ställs musik från olika epoker mot varandra. Henrik Alinder, till vardags försteorganist i Falu Kristine kyrka och lärare i orgel vid Musikkonservatoriet Falun, spelar Johann Sebastian Bachs välkända Toccata och fuga i d-moll, musik av César Franck, Nadia Boulanger, Naji Hakim och Arvo Pärt. Louis Viernes hyllning till solen i Hymne au Soleil avslutar programmet innan vi går ut i sommarkvällen.



## Hjärtats melodier 6 augusti

Sång- och pianoduon Marklund-Hermansson bjuder in till en klanglig resa i kärlekens tecken. Genom historien har kärlekstemat varit en trogen följeslagare, men få konstformer gestaltar dess skiftningar lika finstilt som romansen. I samspelet mellan musik och poesi möter ni musik av bland andra Franz Schubert, Clara Schumann och Gunnar de Frumerie.



## Musiken i Selma och Dan 13 augusti

Langborn/Wendel Duo ackompanjerar ord från Selma Lagerlöf och Dan Andersson med egen musik, folkmusik och J.S. Bachs Solopartita i d-moll. Konserten kretsar kring likheterna mellan Dan och Selmas musik i deras prosa och dikter. Hur diktarna ibland ser musiken som ledsagare och förebild i deras strävan. Hur musiken i sin ordlöshet just på grund av det blir en förebild. Och hur målet med prosa och musik kan vara detsamma.



## Somrig folk'appella med Kongero 20 augusti

En konsert med Kongero tar lyssnaren på en fantastisk resa, en mäktig och vidsträckt skandinavisk folkmusikupplevelse. Blåtoner, banbrytande polyfoni, svängigt och intimt. Med värme, precision och sällsynt sväng framför vi svensk folkmusik, visor och egna kompositioner i banbrytande arrangemang. Vårt sommarprogram innehåller folkliga varianter av våra mest älskade sommarkoraler, ordlösa polskor och traditionella vallvisor.

# NACKA FÖRSAMLING I SOMMAR

## NACKA KYRKA

### Sommarcafé i Lillstugan

Onsdagar 14.00, 10 juni–19 augusti

Välkommen till vårt Sommarcafé i Lillstugan intill Nacka kyrka! Under sommaren möts vi till gemenskap, kaffe och fikabröd i en lugn och trivsamt miljö. Här finns tid för samtal, skratt och fina möten runt kaffeborden. Vid några tillfällen får vi också uppskattade besök som underhåller med musik eller andra trevliga inslag.

### Musik & Lyrik

Torsdagar 19.00, 11 juni–20 augusti

Musik & Lyrik bjuder in till konserter varje torsdag 19.00 i Nacka kyrka. En konsertserie med artister från hela landet, noga utvalda av kyrkomusiker i Nacka församling. Före konserten serveras sommarkvällsfika från 18.00.

### Midsommardagsmessa i utomhuskyrkan Gläntan

Lördag 20 juni, 11.00

I Nacka församling firas traditionsenlig midsommardagsmessa på midsommardagen den 20 juni.

### Mässa i utomhuskyrkan Gläntan

Söndagar 11.00, 21 juni–30 augusti

Gläntan är en naturskön utomhuskyrka som ligger intill Nacka kyrka, bredvid Gula villan. Här bjuder vi in till mässa varje söndag 11.00, omsluten av naturen. Vid dåligt väder är vi i Nacka kyrka.

## FORUMKYRKAN

### Sommarlunch

Tisdagar 12.00, 16 juni–18 augusti

En mötesplats i sommar!

Vil delar gemenskapen runt lunchbordet.

### Öppen förskola, start 15 juni

Vecka 25: måndag och tisdag 9.00–15.00

Vecka 26: måndag och tisdag och fredag 9.00–15.00

Vecka 27: måndag och tisdag och fredag 9.00–15.00

## FISKSÄTRA KYRKA

### Café i Fiskis

Söndagar 15.00, 21 juni–23 augusti

Kom och fika med oss i sommar!

Träffa nya och gamla vänner och njut av en stund tillsammans med gott fika och trevlig gemenskap.

### Andakt/Mässa

Söndagar 17.00, 21 juni–30 augusti

Andakt – udda veckor från 21/6–16/8

Mässa – jämna veckor från 28/6–23/8

### Sommarcafé

Fredagar 13.00, 26 juni–21 augusti

Välkommen till vårt sommarcafé!

Kom förbi på fika, samtal och en härlig stund i sommar.

## ÄLTA KYRKA

### Sommarcafé

Torsdagar 13.00, start 25 juni

Gemenskap, samtal och fika!

En mötesplats för alla åldrar. Kom som du är och dela en stunds gemenskap, glädje och eftertanke.

### Sommarkväll i Älta

Söndagar 13.00, start 25 juni

Gemenskap, fika och andakt

Varannan söndag i Älta kyrka varannandag söndag i Allianskyrkan.

Älta kyrka – udda veckor från 21/6–16/8

Allianskyrkan – jämna veckor från 28/6–9/8

## OBS

Förändringar i schemat kan förekomma.

Aktuell information hittar du alltid i kalendern på [svenskakyrkan.se/nacka](http://svenskakyrkan.se/nacka)

